

РЕШЕНИЕ

№ 3195

гр. София, 19.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 12-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и пети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ЯНА ЦВ. ДИМИТРОВА

при участието на секретаря ХЕЛИЯ СЛ. СИМЕОНОВА
като разгледа докладваното от ЯНА ЦВ. ДИМИТРОВА Административно наказателно дело № 20221110204095 по описа за 2022 година

Производството е по реда на раздел V от ЗАНН.

Образувано е по жалба от „Б. - В.“ ООД с ЕИК *** , със седалище и адрес на управление в гр.С.,ул.“Д.“, № *, вх. *, ет. *, ап. *, представлявано от управителя Е. П. , чрез адв. Б.Ч. със съдебен адрес в гр.С., бул.“Б.“ № *, комплекс „ Е. С.“, сграда *, ет. *, ап. * срещу Наказателно постановление N 22-2200026 от 25.02.2022г. , издадено от ИД директор Д“ИТ“ София, с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция на основание чл. 416, ал. 5 от КТ - в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 62 , ал. 1 от КТ .

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен се представлява от адв. Ч. с пълномощно по делото.

В хода на съдебните прения, последният от името на доверителя си иска отмяна на атакуваното НП като неправилно и незаконосъобразно. Сочи , че между жалбоподателя и Х. Х. е сключен договор за изработка, по силата , на който последният е извършвал кофражни дейности на строителния обект.

В жалбата се сочи , че сключеният граждански договор е обявен в НАП, като възнаграждението е платено и са начислени осигуровки.

В съдебно заседание административно-наказващият орган , редовно уведомен не се явява.Представлява се от пълномощник – юрисконсулт П.

В хода на съдебните прения, последният пледира за потвърждаване на НП, като

правилно и законосъобразно и сочи , че представеният граждански договор прикрива трудово правоотношение.

Съдът, след като обсъди събраните гласни и писмени доказателства прие за установена следната фактическа обстановка:

Жалбата на „Б. - В.“ ООД с ЕИК ***, срещу Наказателно постановление N 22-2200026 от 25.02.2022г. , издадено от ИД директор Д“ИТ“ София е подадена в законоустановения срок и от лице, което има право на жалба, поради което е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

На 07.01.2022 г. служители на Дирекция "Инспекция по труда" София., сред които и св. И.Й., извършили проверка по спазване на трудовото законодателство и безопасните и здравословни условия на труд в строителен обект - "Мултифункционална сграда с жилища, ателиета, апартаментен хотел, търговски обект, подземен паркинг и трафопост", находящ се в УПИ-844, кв. 12, м. НПЗ"И."-м. "К.", район "М." във връзка с подаден сигнал от Н. К. На обекта били заварени работници, които извършвали строителни дейности.

На място било установено , че жалбоподателят е изпълнител на грубия строеж на сградата.

Установен е на строежа да работи Х. А. Х. , който извършвал кофражни дейности.

При извършената впоследствие документална проверка бил представен граждански договор № 7 от 05.01.2022 г., сключен между от „Б. - В.“ ООД с ЕИК *** и Х. Х. с ЕГН ***** с предмет изработването на 2 бр. кашпи, включващи арматурни, кофражни и бетонови работи.

При приключване на проверката бил съставен протокол за извършена проверка № ПР 2139532/19.01.2022г., в който били отразени извършените нарушения на трудовото законодателство от страна на дружеството, като били дадени съответни предписания за изпълнение.

В резултат от извършената проверка и направени констатации св.И.Й.-главен инспектор в ДИТ София, съставила АУАН № 22-2200026/19.01.2022 г. срещу от „Б. - В.“ ООД с ЕИК *** за извършено нарушение по чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда.

АУАН бил съставен в присъствието на представител на дружеството-нарушител.

Въз основа на съставения АУАН ИД директор на Дирекция "Инспекция по труда" София издал Наказателно постановление N 22-2200026 от 25.02.2022г., с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция на основание чл. 416, ал. 5 от КТ - в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 62 , ал. 1 от КТ.

Така изложената фактическа обстановка се установява по безспорен начин от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, а именно: показанията на св.Й. и приобщените писмени доказателства.

Съдът кредитира и показанията на св. Й., която освен актосъставител е и лице, което е извършило процесната проверка, включително по работни места.

Последната е категорична, че при извършване на проверката, Х. Х. е работил на място посочено от работодателя – в строителния обект с изпълнител - „Б. - В.“ ООД с ЕИК ***.

Съдът кредитира и приетите по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства, доколкото същите са пряко относими към предмета на доказване по делото по смисъла на чл. 102 НПК.

Съдът не кредитира представените по делото гр.договор № 7 от 05.01.2022г. и сметка за изплатени суми по чл. 45, ал. 4 от ЗДДФЛ.

От съдържанието на договора е видно, че е сключен на 05.01.2022г. и на Х. е възложена конкретна работа, която е следвало да извърши в срок от 2 дни : от 06.01 до 07.01.2022г. В същото време от представената сметка за изплатени суми е видно , че сумата е изплатена по договор от 06.01.2022г. и дата на предоставяне – 14.01.2022г.

Съдът намира, че посочените документи са съставени след извършване на проверката по работни места на 07.01.2022г. с цел да не бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на работодателя.

В подкрепа на посоченото се явяват показанията на св. Й. за поведението на работниците, заварени да полагат труд в обекта, протоколът от извършена проверка, списък на работниците и служителите, копие от инструктажна книга за 07.01.2022г.(предоставени от жалбоподателя).

Няма основание да се приеме, че св. Й. има интерес да интерпретира некоректно, възприетото от нея по време на проверката, вкл. досежно изявленията на Х. Х. за условията, при които е предоставил трудовата си сила.

Очевидно е , че не се касае за договор за изработка, а за полагане на труд при условия , регламентирани от работодателя и приети от работника: работно време, почивки и трудово възнаграждение.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Преди да направи служебна проверка на материалноправната законосъобразност на обжалваното НП, настоящият съдебен състав счита, че дължи първо проверка дали процесните АУАН и наказателно постановление отговарят на изискванията на процесуалния закон.

На първо място процесният АУАН е съставен от св. И.Й., която работи на длъжност "главен инспектор" в Дирекция "Инспекция по труда" – София

Съгласно Устройствения правилник на Изпълнителна агенция "Главна инспекция по труда", инспекторите имат правомощието да съставят актове за установяване на административни нарушения, като св.Й. заема именно тази длъжност.

Съгласно разпоредбата на чл. 416, ал. 5 КТ наказателните постановления следва да се

издават от ръководителя на съответния орган по чл. 399, 400 и 401 КТ.

В настоящия случай – от ИД директор на ДИТ София, оправомощен съгласно т. 4 от Заповед № 3-0058/11.02.2014 г., издадена от изпълнителния директор на ИА "ГИТ".

Процесният АУАН и обжалваното НП са издадени и при спазване на предвидените давностни срокове по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, подписани са от съответните длъжностни лица и свидетели, като са връчени лично на представител на жалбоподателя за запознаване със съдържанието им.

Същевременно АУАН и НП съдържат всички задължителни реквизити, посочени в разпоредбите на чл. 42 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, като липсва каквото и да е противоречие или неяснота в съдържанието им.

По изложените съображения съдът намира, че процесните АУАН и НП са издадени при спазване на всички императивни изисквания на ЗАНН, поради което не е допуснато нарушение на процесуалния закон.

При извършената проверка на материалната законосъобразност на обжалваното наказателно постановление, съдът счита, че жалбоподателят е осъществил състава на вмененото му административно нарушение по чл. 62, ал. 1 от КТ.

От събраните по делото доказателства се установи, че на 07.01.2022 г. Х. Х. е полагал труд в строителен обект - "Мултифункционална сграда с жилища, ателиета, апартаментен хотел, търговски обект, подземен паркинг и трафопост", находящ се в УПИ-844, кв. 12, м. НПЗ"И."-м. "К.", район "М."

Предвид това „Б. - В.“ ООД с ЕИК *** в качеството му на работодател по смисъла на параграф 1, т. 1 от ДР на КТ, е следвало да уреди взаимоотношенията си с Х. Х.ов чрез сключване на трудов договор в писмена форма преди постъпването на работа на последния.

Като не е изпълнил това свое задължение, дружеството-жалбоподател е допуснало нарушение на разпоредбата на чл. 62, ал. 1 от КТ.

Предвид обстоятелството, че нарушението е извършено от юридическо лице, които съгласно разпоредбата на чл. 83 от ЗАНН носят обективна, безвиновна отговорност, е безпредметно да се обсъжда субективната страна на извършеното административно нарушение.

При индивидуализацията на административното наказание за извършеното нарушение, законодателят е предвидил в разпоредбата на чл. 414, ал. 3 от КТ налагане на "глоба" или "имуществена санкция" в размер от 1500 до 15 000 лева.

В конкретния случай на „Б. - В.“ ООД с ЕИК *** е наложена глоба в размер от 2000 лева. Наказващият орган се е мотивирал при определяне на размера на санкцията над минимално предвидения с важността на обществените отношения, обект на защита от нарушената разпоредба, както и с факта на нарушаване на правата на работника.

Съдът счита, че така релевираните съображения не представляват отегчаващо отговорността обстоятелство, защото представляват част от състава и характеристиката на

всяко едно административно нарушение по чл. 62, ал. 1 КТ, което неминуемо засяга правата на работника или служителя, както и обществените отношения, обект на закрила от посочената норма.

В конкретиката на настоящия случай, съдът не отчита наличието на отегчаващи отговорността обстоятелства. От друга страна, като смекчаващо отговорността обстоятелство следва да се отчете фактът, че в случая се касае за първо нарушение на дружеството-жалбоподател (не бяха представени доказателства в обратния смисъл от АНО).

Обстоятелството, че при проверката са констатирани и други нарушения на трудовото законодателство не е относимо, докато не бъде легитимирано с влязъл в сила наказващ акт.

С оглед на това в конкретния случай съдът счита, че обжалваното НП е необосновано в санкционната си част, като предвид липсата на отегчаващи отговорността обстоятелства следва да се даде приоритет на индивидуалната превенция по смисъла на чл. 12 от ЗАНН, като целите на административното наказание могат да се постигнат и с налагане на минимално предвиденото в закона такова – имуществена санкция в размер на 1500 лева.

Намаляването на санкцията до минимално предвидения размер е съобразено както с характера на извършеното административно нарушение, така и с факта на липсата на извършени от дружеството-жалбоподател други административни нарушения. С оглед на това съдът счита, че наказателното постановление следва да бъде изменено в санкционната му част, като наложената имуществена санкция се намали от 2000 лв. на 1500 лв.

Предвид императивната разпоредба на чл. 415в, ал. 2, вр. чл. 61, ал. 1 от КТ е видно, че в случая не може да се обсъжда хипотезата на "маловажност" на извършеното административно нарушение.

Нормата на чл. 415в, ал. 2 КТ е специална по отношение на чл. 28 ЗАНН и изключва нейното приложение, като по този въпрос съдебната практика е последователна и непротиворечива.

По изложените съображения съдът намира подадената жалба за неоснователна, поради което обжалваното наказателно постановление следва да се измени единствено в своята санкционна част, като наложената имуществена санкция се намали до минимално предвидения размер.

При този изход от делото на АНО се дължат разноски за процесуално представителство.

С оглед фактическата и правна сложност на делото и вида и сложността на осъществяването на представителство, съдът намира, че следва да присъди разноски в размер от 100 лева.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 3, ал. 7, т. 4 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление N 22-2200026 от 25.02.2022г. , издадено от ИД директор Д“ИТ“ София, с което на „Б. - В.“ ООД с ЕИК ***е наложена имуществена санкция на основание чл. 416, ал. 5 от КТ - в размер на 2000 лева за нарушение на чл. 62 , ал. 1 от КТ , като **НАМАЛЯВА** размера ѝ на 1500 лева и го **ПОТВЪРЖДВА** в останалата му част.

ОСЪЖДА „Б. - В.“ ООД с ЕИК *** **ДА ЗАПЛАТИ** на ДИТ София сумата в размер на 100 лева, представляваща разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд - гр. София на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____